

УДК 657.1

Бондар О.В.

студент, група ОА-15

напрямок підготовки «Облік і аудит»

Черкаський державний бізнес-коледж

м. Черкаси, Україна

Глигало Н.А.

викладач вищої категорії

науковий керівник

Черкаський державний бізнес-коледж

м. Черкаси, Україна

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

В останні роки в Україні зосереджено особливу увагу на вдосконалення обліку на підприємстві. Недостатня теоретична розробка питань визначення зобов'язань, розбіжність їх визначення у правовому та обліковому полі, недосконалість методики відображення заборгованостей у регістрах бухгалтерського обліку і фінансової звітності - це одна з найбільш складних ділянок облікового процесу, тому що удосконалюється різноманітність видів зобов'язань, методів їхнього погашення, велика кількість суб'єктів та об'єктів.

Зобов'язання – це управлінський договір замовлення, це певні господарські відносини, це джерело формування фінансових ресурсів для різних видів діяльності підприємств, організацій, це вимоги різних кредиторів відповідно до активів підприємства [3].

На сьогодні в Україні виділено безліч проблем, які ускладнюють саме облікові роботи короткотермінових зобов'язань суб'єктів підприємництва. Тому ці проблеми вимагають пошуку шляхів удосконалення аналітичного обліку кредиторської заборгованості.

Розмір кредиторської заборгованості підприємства впливає на фінансову стійкість, незалежність та платоспроможність підприємства. Важливою складовою управління підприємством є організація детального обліку необхідної інформації про стан розрахунків, що формується в системі бухгалтерського обліку та її надання зацікавленим сторонам з метою прийняття рішень. Тому забезпечення правильності ведення обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками потребує певних облікових процедур контролю цих зобов'язань[2].

Через різницю у часі між моментами постачання та сплати за рахунками у підприємства виникає поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи та послуги. Даний вид зобов'язань є тимчасово вільними обіговими коштами та здійснює суттєвий вплив на фінансову стійкість та платоспроможність суб'єкта господарювання. Тому їх розмір потрібно ретельно контролювати. Причиною

виникнення значної кредиторської заборгованості часто стає недосконалість розрахунків з постачальниками та підрядниками, недбалість працівників, шахрайство та зловживання службовими повноваженнями. Як наслідок - порушення фінансової й розрахункової дисциплін. Тому правильне, ефективне та своєчасне ведення розрахунків з постачальниками та підрядниками, достовірне відображення облікової та аналітичної інформації набуває великого значення, що свідчить про необхідність їх вдосконалення.

Для здійснення повного контролю за кредиторською заборгованістю підприємства необхідно вдосконалити аналітичний облік заборгованості. В обліку пропонується ввести аналітичні рахунки до субрахунку 631 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками», а саме: 631/11 «Заборгованість за товари з майбутньою оплатою», 631/12 «Заборгованість за роботи та послуги з майбутньою оплатою», 631/21 «Заборгованість за товари, відстрочена», 631/22 «Заборгованість за роботи і послуги, відстрочена», 631/31 «Прострочена заборгованість за товари», 631/32 «Прострочена заборгованість за роботи та послуги», 632/11 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками з майбутньою оплатою», 632/21 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, відстрочена», 632/31 «Заборгованість за товари, роботи, послуги з іноземними постачальниками, прострочена» [1].

Саме за допомогою вищевказаних рахунків відстежується кредиторська заборгованість, терміни її погашення. Одним із шляхів покращення обліку розрахунків з кредиторами пропонується розробити «Відомість заборгованості до оплати», яка включатиме такі статті: назва постачальника, договір – номер і дата, сума заборгованості, терміни погашення, кінцеве сальдо за кожним постачальником, номер аналітичного рахунку. Дана відомість показує суми боргу за кожним кредитором, інформація накопичується протягом місяця. «Відомість заборгованості до оплати» дасть змогу проконтролювати будь-яку заборгованість за аналітичним рахунком.

Отже, сучасне нормативно-правове забезпечення обліку поточних зобов'язань в Україні складається з цілого ряду нормативних документів, покликаних здійснювати його регулювання та методичне забезпечення, однак, існує і цілий ряд проблемних моментів, які ускладнюють практичну організацію і здійснення обліку поточних зобов'язань.

Список використаних інформаційних джерел

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999р. № 291 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

2. Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1

«Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00>.

УДК 657

Брохун Н.С.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і аудиту

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

м. Ужгород, Україна

Дьордяй В.П.

магістрант

напрямок підготовки «Облік і оподаткування»

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

м. Ужгород, Україна

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА В ПОГЛЯДАХ ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ЗАРУБІЖНИХ ВЧЕНИХ

Для ефективного управління діяльністю підприємства необхідно контролювати, в першу чергу, його операційні витрати, які формують собівартість продукції, і, відповідно, її ціну. На сьогоднішній день відсутній єдиний підхід до формування поняття операційних витрат підприємства як в поглядах вітчизняних, так і зарубіжних вчених.

Зарубіжна література, на відміну від української, передбачає використання категорії «витрат» у різних формах. Так, у російській економічній літературі вона має три аналоги: «затраты», «расходы», «издержки». Розглянемо зміст цих понять.

І.А. Бланк [1, с. 199] вважає, що поточні (операційні) витрати підприємства представлені, в основному, «издержками», які в різних галузях набувають різної форми:

а) «витрати виробництва – виражені в грошовій формі операційні витрати трудових, матеріальних, нематеріальних і фінансових ресурсів на виробництво продукції»;

б) «витрати обігу – виражені в грошовій формі операційні затрати трудових, матеріальних, нематеріальних і фінансових ресурсів на здійснення торговельної (торговельно-посередницької, збутової) діяльності підприємства»;

в) «витрати розміщення – витрати, пов'язані з розміщенням емітованих підприємством цінних паперів (акцій, облігацій) на первинному фондовому ринку».